

T. C. Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) — 7 Ekim 1920

Yönetim ve yazı işleri için Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne başvurulur	7 Ağustos 1986 PERŞEMBE	Sayı : 19188
--	----------------------------	--------------

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Milletlerarası Sözleşme

Karar Sayısı : 86/10753

23 Ağustos 1983 tarihinde (17 maddesinin 2 paragrafına ihtirazı kayıt konulmak suretiyle) imzalanan ve 1/11/1984 tarihli ve 3070 sayılı Kanun ile onaylanması uygun bulunan ekli «Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşme»nin onaylanması, Dışişleri Bakanlığı'nın 5/6/1986 tarihli ve EİBD-III-750 218-1352-2897 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanununun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 24/6/1986 tarihinde kararlaştırılmıştır

Kenan EVREN
Cumhurbaşkanı

T. ÖZAL
Başbakan

İ. K. ERDEM
Devlet Bak. - Başbakan Yrd.

M. V. DİNÇERLER
Devlet Bakanı V.

Z. YAVUZTURK
Millî Savunma Bakanı

M. EMİROĞLU
Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı

V. ATASOY
Ulaştırma Bakanı

H. C. ARAL
Sanayi ve Ticaret Bakanı

K. OKSAY
Devlet Bakanı

M. T. TİTİZ
Devlet Bakanı

Y. AKBULUT
İçişleri Bakanı

İ. S. GIRAY
Bayındırlık ve İskân Bakanı

Y. AKBULUT
Tarım Orman ve Köylüleri Bakanı V.

S. N. TÜREL
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

A. M. YILMAZ
Devlet Bakanı

A. KARAEVLİ
Devlet Bakanı

A. M. YILMAZ
Dışişleri Bakanı V.

M. V. DİNÇERLER
Devlet Bakanı

M. N. ELDEM
Adalet Bakanı

A. K. ALPTEMOÇIN
Maliye ve Gümrük Bakanı

M. AYDIN
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı

M. KALEMLİ
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. EMİROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı V.

Yürütme ve İdare Bölümü Sayfa 1

Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşme**Bu Sözleşmeye Taraf Devletler,**

Tüm Devletlerin, nükleer enerjiyi barışçı amaçlarla geliştirme ve uygulama haklarını ve nükleer enerjinin barışçı kullanımından elde edilecek yararlarla ilgili meşru menfaatlerini TANIYARAK,

Nükleer enerjinin barışçı kullanımı için milletlerarası işbirliğini kolaylaştırma gereğine İNANARAK,

Nükleer maddelerin kanun dışı yollarla elde edilmesi ve kullanılmasından doğması muhtemel tehlikeleri bertaraf etmeyi ARZULAYARAK,

Nükleer maddelerle ilgili suçların ciddi mahiyette olduğuna ve bu tür suçların önlenmesi, tesbit edilmesi ve cezalandırılması hususunda uygun ve müessir tedbirler alınmasının acil ihtiyacına İNANARAK,

Her Taraf Devletin millî hukukuna ve bu sözleşmeye uygun olarak, nükleer maddelerin fiziki korunması için müessir tedbirler tesis etmek üzere milletlerarası işbirliği ihtiyacını BİLEREK,

Bu Sözleşmenin, nükleer maddelerin emniyetle transferini kolaylaştırması gerektiğine İNANARAK,

Nükleer maddelerin ülke içi kullanımı, depolanması ve taşınmasında fiziki korunmanın önemini de VURGULAYARAK,

Askeri amaçlarla kullanılan nükleer maddelerin müessir fiziki korunmasının önemini ve bu türden maddelere katı fiziki korunma tedbirleri uygulanmakta olduğu ve bunun devam ettirileceği görüşünü KABUL EDEREK,

Aşağıdaki hususlar üzerinde anlaşmışlardır :

MADDE 1 —

Bu Sözleşmenin amaçları açısından,

a) «Nükleer Madde», Plutonyum-238 izotop konsantrasyonu % 80'ni aşmayan Plutonyum, Uranyum-233, Uranyum-233 veya Uranyum-235 izotoplarınca zenginleştirilmiş Uranyum, cevher ve cevher artığının dışında, tabiiatta bulunduğu şekilde izotop karışımlarını ihtiva eden Uranyum, yukarıdaki maddelerin bir veya daha fazlasını ihtiva eden herhangi bir nükleer madde,

b) «235 veya 233 izotoplarınca zenginleştirilmiş uranyum», 235 ve 233 izotopları toplamının 238 izotopuna oranı, tabiiattaki şekliyle 235 izotopunun 238 izotopuna oranından daha fazla miktarda 235 veya 233 izotoplarından birini veya her ikisini ihtiva eden uranyum;

c) «Milletlerarası nükleer taşıma», bir nükleer madde yükünün, herhangi bir taşıma şekli ile devlet sınırları dışına çıkarılması amacıyla devlet içindeki göndericinin tesisinden ayrılmasından başlayarak alıcı devlette taşımanın son bulacağı tesise varmasıyla sona erecek olan taşıma; anlamındadır.

MADDE 2 —

1 Bu Sözleşme, barışçı amaçlarla kullanılan nükleer maddenin milletlerarası nükleer taşınması sırasında uygulanacaktır.

2. Bu Sözleşme, 3. ve 4. maddeler ile 5. maddenin 3. paragrafı istisna olmak üzere, barışçı amaçlarla kullanılan nükleer maddenin ülke içi kullanımı, depolanması ve taşınmasında da uygulanacaktır.

3. Bu Sözleşmenin hiçbir hükmü, barışçı amaçlar için kullanılan nükleer maddenin ülke içi kullanımı, depolanması ve taşınması konusunda, Taraf Devletlerin 2 paragraf ile açıkça kabul ettikleri taahhütler dışında, bir Devletin, sözkonusu nükleer maddenin ülke içi kullanımı, depolanması ve taşınmasına ilişkin egemenlik haklarını etkileyeceği şeklinde yorumlanmayacaktır.

MADDE 3 —

Her Taraf Devlet, kendi millî mevzuatı çerçevesinde ve milletlerarası hukuka uygun olarak, milletlerarası nükleer taşıma sırasında, kendi topraklarında veya kazal yetkisi altında bulunan gemi veya uçaktaki nükleer maddenin, bu gemi veya uçak o ülkeye veya o ülkeden taşıma yaptığı sürece EK I'de belirtilen düzeylerde korunması için gerekli tedbirleri mümkün olduğu ölçüde alacaktır

MADDE 4 —

1. Hiçbir Taraf Devlet, nükleer maddenin, milletlerarası nükleer taşıma sırasında EK I'de belirtilen düzeylerde korunacağına ilişkin teminat almadıkça, bu maddeyi ihraç etmeyecek veya bu maddenin ihraç edilmesine izin vermeyecektir

2. Hiçbir Taraf Devlet, nükleer maddenin, milletlerarası nükleer taşıma sırasında EK I'de belirtilen düzeylerde korunacağına ilişkin teminat almadıkça, bu sözleşmeye taraf olmayan bir Devletten bu maddeyi ithal etmeyecek veya bu maddenin ithaline izin vermeyecektir.

3. Her Taraf Devlet, bu Sözleşmeye taraf olmayan Devletler arasındaki milletlerarası nükleer taşıma sırasında, nükleer maddenin mümkün olan ölçüde, EK I'de belirtilen düzeylerde korunacağına ilişkin teminat almadıkça, söz konusu nükleer maddenin kara veya iç su yolları vasıtasıyla ya da hava veya deniz limanları yoluyla topraklarından geçmesine izin vermeyecektir

4. Her Taraf Devlet ülkesinin bir bölgesinden diğer bir bölgesine milletlerarası sular veya milletlerarası hava sahası yoluyla taşınmakta olan nükleer maddeye, millî kanunları çerçevesinde EK I'de belirtilen düzeylerde fiziki koruma uygulayacaktır

5. Bu maddenin 1 ila 3. paragrafları uyarınca nükleer maddenin EK I'de belirtilen düzeylerde korunacağına ilişkin teminatı almakla yükümlü bulunan Taraf Devlet, nükleer maddenin kara veya iç su yollarından geçmesi ya da hava veya deniz limanlarına girmesi beklenen Devletleri tesbit edip bunlara önceden bilgi verecektir

6. Bu maddenin 1 paragrafında belirtilen teminat alma mesuliyeti ithal eden devlet sıfatıyla taşımaya katılan Taraf Devlete karşılıklı anlaşma ile devredilebilir

7. Bu madde hiç bir şekilde, bir Devletin hava sahası ile karasuyu üzerindeki de dahil olmak üzere toprağı üzerindeki egemenliği ve yetkilerini etkileyecek şekilde yorumlanamayacaktır

MADDE 5 —

1. Taraf Devletler, nükleer maddelerin fiziki korunmasında ve nükleer maddenin izinsiz el değiştirmesi, kullanılması veya tadili veya ciddi bir tehlike hali söz konusu olduğu durumlarda, nükleer maddenin geri alınması ve bu konuda gerekli karşı fiiller için koordinasyon sağlanmasından mesul temas noktasını ve Merkezi makamını belirleyerek, doğrudan veya Milletlerarası Atom Enerjisi Ajansı aracılığıyla birbirlerine bildireceklerdir

2. Nükleer maddenin, hırsızlık, soygun veya diğer hertürlü kanundışı yolla elde edilmesi veya bu hususlarda ciddi bir tehlike ile karşı karşıya olması hallerinde, bu maddenin geri alınması ve korunması için, Taraf Devletler talepte bulunan her Devlete, millî mevzuatına uygun olarak, mümkün olan azami ölçüde işbirliği ve yardımlaşmayı sağlayacaklardır Özellikle

a) Her Taraf Devlet, nükleer maddenin herhangi bir hırsızlık, soygun veya diğer her türlü kanundışı yolla elde edilmesi veya bu hususlarda ciddi bir tehlike ile karşı karşıya olması hallerinde mümkün olan suratlle, ilgili görebileceğı diğer Devletleri ve gerektiğinde Milletlerarası Kuruluşları haberdar etmek üzere gerekli tedbirleri alacaktır

b) İlgili Taraf Devletler, tehlikedeki nükleer maddenin korunması, taşıma kabının bütünlüğünün belirlenmesi veya kanun dışı bir yolla elde edilen nükleer maddenin geri alınması amacıyla, birbirleri ile veya Milletlerarası Kuruluşlarla gerektiğinde bilgi alış verişinde bulunacaklar ve :

(i) Bu çabalarını diplomatik veya anlaştıkları diğer yollarla koordine edecekler,

(ii) Talepte bulunulmuşsa, yardım edecekler,

(iii) Yukarıda belirtilen fiiller sonucu çalınan veya kaybolan nükleer maddenin geri alınmasını sağlayacaklardır.

Bu işbirliğinin uygulanma şekli, ilgili Taraf Devletlerce belirlenecektir.

3. Taraf Devletler, milletlerarası taşımada nükleer malzemenin fiziki korunması sistemlerinin tasarlanması, devam ettirilmesi ve geliştirilmesi için görüş almak amacıyla gerektiğinde birbirleriyle doğrudan ya da Milletlerarası Kuruluşlar aracılığı ile işbirliğinde ve istişarede bulunacaklardır.

MADDE 6 —

1. Taraf Devletler, bu Sözleşme hükümleri uyarınca bir diğer Taraf Devletten alınan veya bu Sözleşme'nin uygulanmasıyla ilgili olarak yapılan bir çalışmaya katılmayla sağlanan herhangi bir bulgünün gizliliğini korumak için milli mevzuatlarına uygun gerekli tedbirleri alacaklardır. Eğer Taraf Devletler, Milletlerarası Kuruluşlara gizli bilgiler verirlerse, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını sağlayacak tedbirler alınacaktır.

2. Taraf Devletlerden, milli mevzuatının açıklanmasına izin vermediği veya Devlet güvenliğini veya nükleer maddenin fiziki korunmasını tehlikeye sokacak herhangi bir bulgünün sağlanması bu Sözleşme yoluyla istenmeyecektir.

MADDE 7 —

1 Kasti olarak işlenen

a) Nükleer maddenin herhangi bir kişinin sağlığının ciddi bir biçimde bozulmasına, ölümüne ya da mala karşı önemli bir zarar vukuuna yol açan veya bunlara yol açabilecek biçimde kanunî bir yetkiye dayanmaksızın elde edilmesini, bulundurulmasını, kullanılmasını, transferini, değiştirilmesini, atılmasını veya sağlanmasını oluşturan bir fiil;

b) Nükleer maddenin çalınması veya gasbı;

c) Nükleer maddenin zimmete geçirilmesi veya hile ile elde edilmesi,

d) Tehdit, kuvvet kullanma veya diğer herhangi bir zorlama yoluyla nükleer madde talebinin meydana getiren bir fiil,

e) (i) Herhangi bir kişinin ölümüne veya sağlığının ciddi bir biçimde bozulmasına veya mala karşı önemli bir zarara yol açmak için nükleer maddenin kullanılacağına veya,

(ii) Bir gerçek veya tüzel kişiyi Milletlerarası Kuruluşu veya Devleti herhangi bir fiilde bulunmaya ya da bu fiilden kaçınmaya zorlamak için (b) paragrafında belirtilen suçlardan birinin işleneceğine

dair tehdit,

f) (a), (b) veya (c) paragraflarında belirtilen suçlardan herhangi birinin işlenmesine teşebbüs ile,

g) (a)'dan (f)'ye kadar olan paragraflarda belirtilen suçlardan herhangi birine katılmayı meydana getiren fiil,

Her Taraf Devletçe milli mevzuatına cezayı gerektiren bir suç olarak dahil edilecektir

2. Her Taraf Devlet, vahim mahiyetlerini gözönünde bulundurarak, bu maddede belirtilen suçları uygun cezalarla müeyyide altına alacaktır.

MADDE 8 —

1. Her Taraf Devlet 7. maddede yer alan suçlar üzerinde, aşağıda belirtilen hallerde, yargı yetkisini tesis etmek için gerekli görebileceği tedbirleri alacaktır.

a) Suçun o Devletin toprakları üzerinde veya o Devlette kayıtlı gemi ya da uçakta işlenmiş olması,

b) Suçu işlediği iddia olunan kişinin o Devletin tabiyetinde olması.

2. Aynı şekilde, her Taraf Devlet, suçu işlediği iddia olunan kişinin kendi ülkesinde bulunması ve 11. madde uyarınca 1 paragrafında belirtilen Devletlerden hiçbirine iade etmemesi durumunda bu suçlar üzerinde kazai yetkisini tesis etmek için gerekli görebileceği tedbirleri alacaktır.

3. Bu Sözleşme, milli mevzuata göre uygulanmakta olan mevcut herhangi bir ceza yargı yetkisini kaldırmaz.

4. 1. ve 2. paragraflarda sözü edilen Taraf Devletlere ilaveten her Taraf Devlet ihraç veya ithal eden Devlet olarak milletlerarası nükleer taşımaya katıldığı durumlarda, Devletler hukukuna uygun bir biçimde, 7. maddede belirtilen suçlar üzerinde kazai yetkisini tesis edebilir.

MADDE 9 —

Taraf Devlet, suçu işlediği iddia edilen kişi kendi ülkesinde bulunuyorsa şartların buna izin verdiğine kanaat getirmesi halinde, tutuklama da dahil olmak üzere, kişiyi takibat veya geri verme amacı ile hazır bulundurmaya sağlamak için milli mevzuatı uyarınca gerekli tedbirleri alacaktır. Bu maddeye göre alınan tedbirler, 8. maddeye uygun olarak kazai yetkisini tesis etmesi gereken Devletlere ve gerektiğinde ilgili diğer bütün Devletlere gecikmeksizin bildirilecektir.

MADDE 10 —

Taraf Devlet, suçu işlediği iddia edilen kişi kendi ülkesinde bulunuyorsa, bu kişiyi iade etmediği takdirde herhangi bir istisna yapmaksızın ve gereksiz gecikmeye yol açmaksızın, milli mevzuatına uygun usullere göre, ilgili hakkında takibat açılmak üzere konuyu yetkili makamlarına intikal ettirir.

MADDE 11 —

1. 7. maddede belirtilen suçlar, Taraf Devletler arasında mevcut bulunan herhangi bir suçluların iadesi anlaşmasına, iadeye esas suçlar olarak eklenecektir. Taraf Devletler, bu suçları gelecekte birbirleriyle yapacakları suçluların iadesi anlaşmalarına iadesi mümkün suçlar olarak dahil etmeyi taahhüt edeceklerdir.

2. Eğer bir Taraf Devlet, suçlunun iadesini bir anlaşmanın mevcut bulunması şartına bağlamış ise aralarında suçluların iadesi anlaşması bulunmayan diğer bir Taraf Devletten suçlunun iadesi talebini aldığı takdirde, arzu ederse bu sözleşmeyi, yukarıda belirtilen suçlar konusunda, suçluyu iade için hukuki dayanak olarak addedebilir. İade, talep eden Devletin kanunlarında belirlenen diğer şartlara tabi olacaktır.

3. İadeyi, aralarında bir anlaşmanın mevcudiyeti şartına bağlamayan Taraf Devletler yukarıda belirtilen suçları talep eden devletin mevzuatındaki koşullara bağlı olarak iadeye esas suçlar olarak tanıyacaklardır.

4. Taraf Devletler arasında, suçluların iadesi bakımından her bir suç, sadece işlendiği yerde değil, 8. maddenin 1. paragrafına göre yargı yetkisini kurması gereken Taraf Devletlerin sınırları içinde de işlenmiş bir suç olarak muamele görecektir.

MADDE 12 —

7. maddede belirtilen suçlardan herhangi biri ile ilgili olarak hakkında takibat yapılan her kişiye, takibatın bütün safhalarında adil bir muamele sağlanacaktır

MADDE 13 —

1. Taraf Devletler, madde 7'de belirtilen suçlarla ilgili cezaı takibat ile bağlantılı olarak, takibat için gerekli delillerin verilmesi dahil olmak üzere, birbirlerine mümkün olan en fazla yardımcı sağlayacaklardır. Butun durumlarda, talep edilen Devletin mevzuatı uygulanacaktır

2. 1 paragrafta belirtilen hükümler, butunuyla veya bir bölümüyle adli yardımlaşma konusunu düzenleyen veya düzenleyecek ikili veya çok taraflı herhangi bir anlaşmadan doğan taahhütleri etkilemeyecektir.

MADDE 14 —

1. Her Taraf Devlet bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesini sağlayan mevzuatı hakkında saklayıcıya (depoziter) bilgi verecektir. Saklayıcı bu tür bilgileri tüm Taraf Devletlere periyodik bir şekilde iletacaktır.

2. Bir sanık hakkında takibat yapılan Taraf Devlet, takibatın sonucunu, mümkün olduğu her zaman, önce doğrudan ilgili Devletlere bildirecektir. Taraf Devlet, sonucu tüm Devletlere bilgi verecek olan saklayıcıya da bildirecektir

3. Suçun, iç kullanım depolama veya taşımada barışçı amaçlarla kullanılan nükleer maddeyi ilgilendirmesi ve sanık ile nükleer maddenin her ikisinin suçun işlendiği Taraf Devletin ülkesinde kalması halinde, bu Sözleşmenin hiçbir hükmü, Taraf Devletin böyle bir suç sonucu girilen cezaı takibat hakkında bilgi sağlamaya mecbur olduğu şeklinde yorumlanmayacaktır.

MADDE 15 —

Ekler bu Sözleşmenin ayrılmaz birer parçasıdır

MADDE 16 —

1. Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden 5 yıl sonra, saklayıcı tarafından, sözleşmenin uygulanmasını ve giriş, hukum bölümü ile eklerinin o zaman geçerli durumun ışığında yeterliliğini gözden geçirmek üzere, Taraf Devletler arasında bir konferans düzenlenecektir.

2. Taraf Devletler çoğunluğu sağlayarak, saklayıcıya tevdi edecekleri bir teklif ile, 5 yıldan az aralıklarla olmamak üzere, aynı amaçla yeni konferanslar düzenlenmesini isteyebilirler

MADDE 17 —

1. İki veya daha fazla Taraf Devlet arasında bu Sözleşmenin yorumlanması veya uygulanmasına dair bir ihtilaf olduğunda, bu Taraf Devletler ihtilafın muzakere ile veya ihtilafa taraf olanların hepsi tarafından kabul edilebilecek herhangi bir diğer barışçı çözüm yoluyla çözümlenmesi amacı ile birbirleriyle istişare edeceklerdir.

2. 1 paragrafta ongorülen şekilde çözümlenemeyen bu mahiyette herhangi bir ihtilaf, bu ihtilafa taraf olanlardan herhangi birinin talebi üzerine, karar için hakeme tevdi edilecek veya Milletlerarası Adalet Divanı'na havale edilecektir. Bir ihtilafın hakeme havalesi halinde, eğer talep tarihinden başlayarak altı ay içinde ihtilafa taraf olanların hakem mahkemesinin kurulması hakkında aralarında anlaşmaya varmaları mümkün olmamışsa, taraflardan biri Milletlerarası Adalet Divanı Başkanı'nın veya Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin bir veya daha fazla hakem atamasını isteyebilir. İhtilafa taraf olanların taleplerinde tenakuz bulunması halinde, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne yapılan talebin önceligi olacaktır.

3. Her Taraf Devlet, bu Sözleşmenin imzası, onayı kabulü veya tasvibi sırasında veya Sözleşmeye katılma esnasında, kendisini, 2. paragrafta öngörülen ihtilafların çözümü usullerinden biri veya her ikisi ile bağlı saymadığını beyan edebilir. 2. paragrafta öngörülen ihtilafların çözümü usulüne ihtirazi kayıt koymuş bulunan bir Devletin taraf olacağı ihtilaflarda diğer Taraf Devletler de bu usulle bağlı bulunmayacaklardır.

4. 3 paragrafa uygun olarak bir ihtirazi kayıt koymuş bulunan herhangi bir Taraf Devlet, saklayıcıya bildirimde bulunarak bu ihtirazi kayıttan her an sarfınazar edebilir.

MADDE 18 —

1. Bu Sözleşme, 3 Mart 1980 gününden başlayarak yururlüğe gireceği güne kadar Milletlerarası Atom Enerjisi Ajansı'nın Viyana'daki Merkezinde ve Birleşmiş Milletlerin New York Merkezinde bütün devletlerin imzasına açık olacaktır.

2. Bu Sözleşme, imza eden ülkelerin onaylamasına, kabulüne veya tasvibine konu olacaktır.

3. Bu Sözleşme, yururlüğe girdikten sonra bütün devletlerin katılmasına açık tutulacaktır.

4. a) Bu Sözleşme, Sözleşmenin ihtiva ettiği konulardaki Milletlerarası anlaşmaları muzakere etme, sonuçlandırma ve uygulama yetkilerine sahip ve ege-men devletlerce bütünleşmek üzere veya diğer bir biçimde kurulmuş Milletlerarası Kuruluşlar ile Bölgesel Kuruluşların imzasına veya sonradan katılmasına açık tutulacaktır.

b) Bu Kuruluşlar, kendi ihtisas alanları içindeki konularda, kendi adlarına, bu Sözleşmenin Taraf Devletlere verdiği hakları kullanacak ve mesuliyetleri yerine getireceklerdir.

c) Böyle bir Kuruluş, bu Sözleşmeye taraf olurken, saklayıcıya yazılı olarak hangi ülkelerin Kuruluşa taraf olduğunu ve bu Sözleşmenin hangi maddelerinin uygulanmayacağını belirten bir beyanda bulunacaktır.

d) Böyle bir Kuruluş, Kuruluşa üye devletlerin sayısından fazla oya sahip olmayacaktır.

5. Onay, kabul, tasvip veya katılma belgeleri saklayıcıya tevdi edilecektir.

MADDE 19 —

1. Bu Sözleşme, yirmibirinci onay, kabul veya tasvip belgesinin saklayıcıya teslim edildiği günü takip eden otuzuncu günde yürürlüğe girecektir.

2. Yirmibirinci onay, kabul veya tasvip belgesinin teslim edildiği günden sonra Sözleşmeyi onaylayacak, kabul edecek, tasvip edecek veya Sözleşmeye katılacak her Devlet için, bu Sözleşme o Devletin onay, kabul tasvip veya katılma belgesini teslim ettiği günden başlayarak otuzuncu gün yürürlüğe girecektir.

MADDE 20 —

1. 16. madde hükümleri mahfuz olmak üzere Taraf Devletlerden biri bu Sözleşmeye değişiklik teklifinde bulunabilir. Teklif edilen değişiklik, bütün Taraf Devletlere derhal iletilecek olan saklayıcıya tevdi edilecektir. Eğer Taraf Devletlerin çoğunluğu teklif edilen değişiklikleri görüşmek üzere bir konferans düzenlenmesini saklayıcıdan talep ederlerse, saklayıcı bütün Taraf Devletleri davetin yapıldığı tarihten itibaren otuz günden önce başlamayacak şekilde böyle bir konferansa davet eder. Konferansta bütün Taraf Devletlerin üçte iki çoğunluğu tarafından kabul edilen herhangi bir değişiklik, saklayıcı tarafından bütün Taraf Devletlere zaman geçirmeksizin intikal ettirilecektir.

2. Kabul edilen değişiklik, değişiklik için onay, kabul veya tasvip belgelerini tevdi eden her Taraf Devlet için, Taraf Devletlerin üçte ikisinin onay, kabul veya

tasvîp belgelerini saklayıcıya tevdi ettiği tarihten sonraki otuzuncu gün yururluğe girecektir. Bu tarihten sonra, diğer bir Taraf Devlet için değişiklik o Taraf Devletin değişiklikle ilgili onay, kabul veya tasvîp belgesini tevdi ettiği gün yururluğe girecektir.

MADDE 21 —

1 Her bir Taraf Devlet saklayıcıya yapacağı yazılı bir bildirimle işbu Sozleşmeden çekilebilir (feshini ihbar edebilir)

2 Çekilme, bildirimün saklayıcı tarafından alındığı tarihten itibaren yuzsek-sen gün bitiminde yururluğe girecektir

MADDE 22 —

Saklayıcı vakit geçirmeksizin bütün Devletlere

- a) Bu Sozleşmeye konan imzaları,
- b) Her bir onaylama, kabul tasvîp veya katılma belgelerinin tevdini,
- c) 17 maddeye uygun olarak koyulan herhangi bir ihtirazı kayıt veya bunun geri alınmasını,
- d) 18 maddenin 4 (c) paragrafı gereğince bir Kuruluşça yapılan herhangi bir bildirimini,
- e) Bu Sozleşmenin yururluğe girişini,
- f) Bu Sozleşmede yapılan bir değişikliğin yururluğe girişini ve,
- g) 21 madde uyarınca yapılan herhangi bir çekilmeyi bildirecektir.

MADDE 23 —

Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca metinleri eşit derecede geçerli olan işbu «Sozleşmenin» aslı, sözleşmenin tasdikli örneklerini tüm Devletlere gonderecek olan Milletlerarası Atom Enerjisi Ajansı Genel Direktörlüğüne tevdi edilecektir

EK I

**EK II'de SINIRLANDIRILAN NÜKLEER MADDELERİN
ULUSLARARASI TAŞINMASINDA UYGULANACAK OLAN
FİZİKSEL KORUNMA DÜZEYLERİ**

1 Uluslararası nükleer taşıma ile ilgili olarak nükleer maddenin depolanması sırasında fiziki korunma düzeyleri aşağıdaki hususları kapsamaktadır :

- a) III Sınıf maddeler için, giriş kontrol altında olan yerde depolama;
- b) II Sınıf maddeler için, muhafızlar veya elektronik cihazlar ile sürekli nezaret altında tutulan, uygun şekilde kontrol altında olan sınırlı sayıda giriş yerlerine sahip bir fiziki engel ile kuşatılmış bir alan, veya eş değer düzeyde fiziki korunumlu herhangi bir alanda depolama,
- c) I Sınıf maddeler için, yukarıda II Sınıf için tanımlanmış şekilde korunan ve buna ek olarak giriş güvenilirlikleri belirlenmiş kişilere sınırlandırılmış ve uygun güvenlik güçleri ile yakın irtibatı olan muhafızlarca sürekli nezaret altında tutulan bir alanda depolama. Bu konuda alınan özel tedbirlerin amacı, herhangi bir konuda yapılacak bir saldırıyı, yetkisiz kişilerin girmesini veya yetkisiz olarak maddenin alınmasını tesbit etmek ve önlemek olmalıdır.

2 Uluslararası taşıma sırasında nükleer maddelerin fiziki korunma düzeyleri aşağıdaki hususları ihtiva etmektedir

- a) II ve III Sınıf maddeler için, taşıma, gönderici alıcı ve taşıyıcı arasında önceden yapılan düzenlemeler ile ihraç ve ithal eden Devletlerin kazal yetkisine ve

mevzuatına tabi olan gerçek ve tüzel kişiler arasında zaman, yer ve taşıma mesuliyetinin devrine dair muameleleri belirleyen on anlaşmaları ihtiva eden özel düzenlemeler altında yapılacaktır.

b) I Sınıf maddeler için taşıma, yukarıda II. ve III. Sınıf maddeler için tayin edilmiş özel tedbirlere ek olarak, taşıma aracını izleyen muhafızların sürekli nezareti altında ve uygun güvenlik güçleri ile yakın irtibatı sağlayacak koşullarda yapılacaktır

c) Cevher veya cevher artığı şekli dışındaki tabii uranyum için, 500 kilogramı aşan miktarlardaki uranyumun taşınmasındaki korunma, taşıma biçimini belirten yükleme, tahmini varış zamanını belirten on bildirim ve mahın alındığının teyidini kapsayacaktır

EK II

TABLO NÜKLEER MADDELERİN SINIFLANDIRILMASI

S I N I F

MADDE	YAPISI	S I N I F		
		I	II	III (c)
Plutonyum (a)	İşinlanmış (b)	2 kg veya daha fazla	2 kg'dan az, fakat 500 gr'dan fazla	500 gr veya daha az fakat 15 gr'dan fazla
Uranyum-235	İşinlanmamış (b) -U-235'i % 20 veya daha fazla zenginleştirilmiş Uranyum.	5 kg veya daha fazla	5 kg'dan az fakat 1 kg'dan daha fazla	1 kg veya daha az fakat 15 gr. dan fazla
	U-235'i % 20 den az fakat % 10 veya daha fazla zenginleştirilmiş uranyum.	—	10 kg veya daha fazla	10 kg'dan az fakat 1 kg'dan fazla
	— Tabii uranyumdan daha zengin fakat % 10 dan daha az zenginleştirilmiş U-235 içeren uranyum			10 kg veya daha fazla
Uranyum-233	İşinlanmamış (b)	2 kg veya daha fazla	2 kg'dan daha az fakat 500 gr'dan daha fazla	500 gr veya daha az fakat 15 gr'dan fazla
İşinlanmış Yakıt			Tüketilmiş (d)-(e) veya tabii uranyum, toryum veya düşük zenginlikteki yakıt (bölünebilir madde içeriği % 10'dan daha az)	

(a) — Plutonyum-238'ce izotopu % 80 izotopik konsantrasyonu geçenlerin dışındaki her türlü plutonyum.

(b) — Reaktörde ışınlanmamış maddeler veya zırlama olmaksızın bir metre uzaklıkta 100 rad/saat radyasyon düzeyine eşit veya daha az radyasyon ile reaktörde ışınlanmış maddeler

(c) — III Sınıf'a girmeyen miktarlar ve Tabii uranyum ihtiyatlı yönetim uygulamaları gereğince korunmalıdır

(d) — Her ne kadar bu düzeydeki korunma tavsiye edilir ise de, özel durumlar değerlendirilerek farklı fiziksel korunma sınıfına tahsis edilmesi hususu Devletlere bırakılmıştır

(e) — Işınlanmadan önce bolunabilir madde içeriğinden dolayı diğer yakıtlardan I ve II Sınıf olarak ayrılmış olanlar zırlama olmaksızın yakıttan bir metre uzaklıktaki radyasyon seviyesinin 100 rad/saat'i aşması durumunda, bir alt sınıfa geçirilebilir

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need for facilitating international co-operation in the peaceful application of nuclear energy,

DESIRING to avert the potential dangers posed by the unlawful taking and use of nuclear material,

CONVINCED that offences relating to nuclear material are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures to ensure the prevention, detection and punishment of such offences.

AWARE OF THE NEED FOR international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material,

CONVINCED that this Convention should facilitate the safe transfer of nuclear material,

STRESSING also the importance of the physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport,

RECOGNIZING the importance of effective physical protection of nuclear material used for military purposes, and understanding that such material is and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows :

Article 1

For the purposes of this Convention :

(a)* «nuclear material» means plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80 % in plutonium-238, uranium-233, uranium enriched in the isotopes 235 or 233, uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore-residue, any material containing one or more of the foregoing;

(b) «uranium enriched in the isotope 235 or 233» means uranium containing the isotopes 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature;

(c) «international nuclear transport» means the carriage of a consignment of nuclear material by any means of transportation intended to go beyond the territory of the State where the shipment originates beginning with the departure from a facility of the shipper in that State and ending with the arrival at a facility of the receiver within the State of ultimate destination

Article 2

1 This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes while in international nuclear transport.

2. With the exception of articles 3 and 4 and paragraph 3 of article 5, this Convention shall also apply to nuclear material used for peaceful purposes while in domestic use, storage and transport.

3 Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties in the articles covered by paragraph 2 with respect to nuclear material used for peaceful purposes while in domestic use, storage and transport, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State regarding the domestic use, storage and transport of such nuclear material

Article 3

Each State Party shall take appropriate steps within the framework of its national law and consistent with international law to ensure as far as practicable that, during international nuclear transport, nuclear material within its territory, or on board a ship or aircraft under its jurisdiction insofar as such ship or aircraft is engaged in the transport to or from that State, is protected at the levels described in Annex I

Article 4

1. Each State Party shall not export or authorize the export of nuclear material unless the State Party has received assurances that such material will be protected during the international nuclear transport at the levels described in Annex I.

2 Each State Party shall not import or authorize the import of nuclear material from a State not party to this Convention unless the State Party has received assurances that such material will during the international nuclear transport be protected at the levels described in Annex I.

3 A State Party shall not allow the transit of its territory by land or internal waterways or through its airports or seaports of nuclear material between States that are not parties to this Convention unless the State Party has received assurances as far as practicable that this nuclear material will be protected during international nuclear transport at the levels described in Annex I.

4. Each State Party shall apply within the framework of its national law the levels of physical protection described in Annex I to nuclear material being transported from a part of that State to another part of the same State through international waters or airspace.

5. The State Party responsible for receiving assurances that the nuclear material will be protected at the levels described in Annex I according to paragraphs 1 to 3 shall identify and inform in advance States which the nuclear material is expected to transit by land or internal waterways, or whose airports or seaports it is expected to enter.

6. The responsibility for obtaining assurances referred to in paragraph 1 may be transferred, by mutual agreement, to the State Party involved in the transport as the importing State.

7. Nothing in this article shall be interpreted as in any way affecting the territorial sovereignty and jurisdiction of a State, including that over its airspace and territorial sea.

Article 5

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their central authority and point of contact having responsibility for physical protection of nuclear material and for co-ordinating recovery and response operations in the event of any unauthorized removal, use or alteration of nuclear material or in the event of credible threat thereof.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or of credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular :

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof and to inform, where appropriate, international organizations,

(b) as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other or international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container, or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

- (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels,
- (ii) render assistance, if requested,
- (iii) ensure the return of nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. States Parties shall co-operate and consult as appropriate, with each other directly or through international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

Article 6

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or

through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

Article 7

1. The intentional commission of

(a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property;

(b) a theft or robbery of nuclear material,

(c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material,

(d) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation,

(e) a threat :

(i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial property damage, or

(ii) to commit an offence described in sub-paragraph (b) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act,

(f) an attempt to commit any offence described in paragraphs (a), (b) or (c); and

(g) an act which constitutes participation in any offence described in paragraphs (a) to (f)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law

2. Each State Party shall make the offences described in this article punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature

Article 8

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 in the following cases :

(a) when the offence is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State,

(b) when the alleged offender is a national of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these offences in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 11 to any of the States mentioned in paragraph 1.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law

4. In addition to the States Parties mentioned in paragraphs 1 and 2, each State Party may, consistent with international law, establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 when it is involved in international nuclear transport as the exporting or importing State

Article 9

Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take appropriate measures,

including detention, under its national law to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition Measures taken according to this article shall be notified without delay to the States required to establish jurisdiction pursuant to article 8 and, where appropriate, all other States concerned.

Article 10

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State

Article 11

1. The offences in article 7 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties States Parties undertake to include those offences as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those offences Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 8.

Article 12

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 7 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 13

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 7, including the supply of evidence at their disposal necessary for the proceedings The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 14

1. Each State Party shall inform the depositary of its laws and regulations which give effect to this Convention. The depositary shall communicate such information periodically to all States Parties.

2. The State Party where an alleged offender is prosecuted shall, wherever practicable, first communicate the final outcome of the proceedings to the States directly concerned The State Party shall also communicate the final outcome to the depositary who shall inform all States.

3. Where an offence involves nuclear material used for peaceful purposes in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

Article 15

The Annexes constitute an integral part of this Convention.

Article 16

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of this Convention to review the implementation of the Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

Article 17

1. In the event of a dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, such States Parties shall consult with a view to the settlement of the dispute by negotiation, or by any other peaceful means of settling disputes acceptable to all parties to the dispute.

2. Any dispute of this character which cannot be settled in the manner prescribed in paragraph 1 shall, at the request of any party to such dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision. Where a dispute is submitted to arbitration, if, within six months from the date of the request, the parties to the dispute are unable to agree on the organization of the arbitration, a party may request the President of the International Court of Justice or the Secretary-General of the United Nations to appoint one or more arbitrators. In case of conflicting requests by the parties to the dispute, the request to the Secretary-General of the United Nations shall have priority. †

3. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 2, with respect to a State Party which has made a reservation to that procedure.

4. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that reservation by notification to the depositary.

Article 18

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency in Vienna and at the Headquarters of the United Nations in New York from 3 March 1980 until its entry into force.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. After its entry into force, this Convention will be open for accession by all States.

4. (a) This Convention shall be open for signature or accession by international organizations and regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(b) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.

(c) When becoming party to this Convention such an organization shall communicate to the depositary a declaration indicating which States are members thereof and which articles of this Convention do not apply to it.

(d) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

5. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the depositary.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty first instrument of ratification, acceptance or approval with the depositary.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the date of deposit of the twenty first instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 20

1. Without prejudice to article 16 a State Party may propose amendments to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary who shall circulate it immediately to all States Parties. If a majority of States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin not sooner than thirty days after the invitations are issued. Any amendment adopted at the conference by a two-thirds majority of all States Parties shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

2. The amendment shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval with the depositary. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other State Party on the day on which that State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 21

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.

2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the depositary.

Article 22

The depositary shall promptly notify all States of :

- (a) each signature of this Convention;
- (b) each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any reservation or withdrawal in accordance with article 17;

Article 23

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized, have signed this Convention, opened for signature at Vienna and at New York on 3 March 1980.

ANNEX I**Levels of Physical Protection to be Applied in International Transport of****Nuclear Material as Categorized in Annex II**

1. Levels of physical protection for nuclear material during storage incidental to international nuclear transport include :

(a) For Category III materials, storage within an area to which access is controlled,

(b) For Category II materials, storage within an area under constant surveillance by guards or electronic devices, surrounded by a physical barrier with a limited number of points of entry under appropriate control or any area with an equivalent level of physical protection,

(c) For Category I material, storage within a protected area as defined for Category II above, to which, in addition, access is restricted to persons whose trustworthiness has been determined, and which is under surveillance by guards who are in close communication with appropriate response forces. Specific measures taken in this context should have as their object the detection and prevention of any assault unauthorized access or unauthorized removal of material.

2. Levels of physical protection for nuclear material during international transport include :

(a) For Category II and III materials, transportation shall take place under special precautions including prior arrangements among sender, receiver, and carrier, and prior agreement between natural or legal persons subject to the jurisdiction and regulation of exporting and importing States, specifying time, place and procedures for transferring transport responsibility,

(b) For Category I materials, transportation shall take place under special precautions identified above for transportation of Category II and III materials, and in addition, under constant surveillance by escorts and under conditions which assure close communication with appropriate response forces,

(c) For natural uranium other than in the form of ore or ore-residue, transportation protection for quantities exceeding 500 kilograms U shall include advance notification of shipment specifying mode of transport, expected time of arrival and confirmation of receipt of shipment.

ANNEX II

TABLE : CATEGORIZATION OF NUCLEAR MATERIAL
Category

Material	Form	Category		
		I	II	III (c)
1. Plutonium (a)	Unirradiated (b)	2 kg or more	Less than 2 kg but more than 500 g	500 g or less but more than 15 g
2. Uranium 235	Unirradiated (b)			
	— uranium enriched to 20 % ²³⁵ U or more	5 kg or more	Less than 5 kg but more than 1 kg	1 kg or less but more than 15 g
	— uranium enriched to 10 % ²³⁵ U but less than 20 %		10 kg or more	Less than 10 kg but more than 1 kg
	— uranium enriched above natural, but less than 10 % ²³⁵ U			10 kg or more
3. Uranium 233		2 kg or more	Less than 2 kg but more than 500 g	500 g or less but more than 15 g
4. Irradiated fuel	Unirradiated (b)		Depleted or natural uranium, thorium or low - enriched fuel (less than 10 % fissile content (d) (e))	

(a) All Plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80 % in plutonium-238.

(b) Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 100 rads/hour at one metre unshielded.

(c) Quantities not falling in Category III and natural uranium should be protected in accordance with prudent management practice.

(d) Although this level of protection is recommended, it would be open to States, upon evaluation of the specific circumstances, to assign a different category of physical protection.

(e) Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 100 rads/hour at one metre unshielded.